

ARACNOFÒBIA

-Natascha, vine, si us plau! De pressa! Natascha!!! Hi ha una bèstia! En Manel cridava amb veu de pànic —*Come on!*—va afegir en anglès, ja que la Natascha era de Rússia i encara no dominava bé el català.

Natascha va anar al bany i va mirar el seu voltant. On estava aquesta bèstia? En Manel s'estava inquietant. —No la veus? Aquí, per sobre del mirall. Efectivament, hi havia una bèstia: una aranya petita.....

La Natascha va bufar fort i l'aranya va caure a terra, va fer un intent desesperat d'amagar-se sota l'armari, però en Manel la va trepitjar, es va treure les sabates, les va tirar al costat de la cistella de la roba i va sortir amb mal humor del bany cap al dormitori.

La Natascha no el va seguir, va anar a la cuina i es va servir una copa de vi mentre estava pensant per què la seva parella tenia tanta por d'una aranya tan petita. Per què sempre es posava tan nerviós al veure una aranya? Potser que a ell li costava explicar-ho a ella, perquè ell no parlava gaire bé l'anglès i ella no parlava gaire bé el català.

Només feia tres mesos que estava a Catalunya i encara havia d'acostumar-se a la seva nova vida, nous costums i moltes vegades es sentia força sola sense amics i família, però quan en Manel li va demanar quedar-se després d'unes vacances romàntiques a la Costa Brava no ho va dubtar. Va haver d'esperar tot l'hivern a Rússia abans de tenir tots els documents necessaris per poder viure amb en Manel, però valia la pena, per a ella en Manel era l'home perfecte.

—Doncs, demà mateix m'apunto al curs de català que ofereix l'Ajuntament, cosa que hauria d'haver fet fa temps—va pensar.

Si practiquéssim intensivament, podria sorprendre la seva parella parlant-li en català.

—Natascha! Vine, és tard! Anem a dormir!

Va arribar l'estiu i això significava el començament de la temporada de festes nocturnes a la seva casa d'estiu que es trobava en un lloc espectacular a la Costa Brava. La piscina envoltada de palmeres, el jardí amb plantes exòtiques plenes de flors de tot tipus de colors i arbres tropicals, les vistes al Mar Mediterrani, tot era perfecte. Però la nit de la primera festa de la temporada, la Natascha es sentia molt infeliç en el seu vestit amb un escot massa profund. Per què en Manel havia insistit que es posés un vestit 'sexy' per impressionar els convidats? Va dir en anglès que a Rússia només les prostitutes portaven aquesta mena de vestits. En Manel va riure i li va contestar que ja no estava a Rússia, sinó a Catalunya i que a ell l'agradava veure-la així.

Quan van entrar els primers convidats ella volia donar-los la benvinguda amb un 'Bona nit, és tot un plaer conèixer-vos', però al final va optar per dir-ho en anglès. Potser seria millor canviar al català enmig d'una conversa i donar una sorpresa a tothom. Havia acabat el curs en poc temps, s'havia esforçat al màxim i ja no tenia por de parlar en català. En Manel estaria orgullós d'ella.

Però la nit no va ser com ella s'havia imaginat. Ella sabia que en Manel era un home de negocis ambiciós i d'èxit i per tant ella pensava que els seus amics i companys serien com ell, una persona educada i sofisticada, una persona amb classe. Quina decepció, mai havia vist gent tan vulgar, només feien bromes sexistes i bevien massa.

El consum excessiu de l'alcohol no va trigar gaire en tenir efecte. Primer va ser en Jordi, el soci d'en Manel. Físicament tot el contrari d'en Manel, que era addicte al fitness. La seva camisa amb taques de vi, massa petita, no podia amagar l'excés de greix a la seva panxa. La Natascha es sentia incòmoda quan l'home es va apropar massa a ella, fixant els seus ulls al seu escot. En Manel no era conscient de la seva incomoditat.

La Natascha va decidir sortir al jardí per escapar-se d'aquell home, quan va sentir parlar en Manel amb en Pau, el seu millor amic.

—Sí, Pau, tens raó, m'he equivocat i abans que el seu visat expiri, farem un viatge a Rússia. Li diré que es quedi amb la seva mare i si no hi estigués d'acord, doncs no té importància. Jo torno de totes maneres. Ella no pot pagar el bitllet de retorn cap a Barcelona i segurament no podrà renovar el seu visat.

En Pau va riure.

—Ets molt llest, però deixar anar una tia tan bona, és una autèntica llàstima. Perquè no la puc tenir a casa meva uns dies abans d'anar a Rússia? Ho passaríem molt bé —va afegir en un to menyspreable.

La Natascha es va quedar bocabadada en sentir que en Manel no es va enfadar, al contrari, va dir: —Bona idea, però no vull complicar les coses, si ella causarà problemes, millor a Rússia que aquí.

La Natascha es va girar aguantant-se les llàgrimes i va decidir no parlar en català, no volia demostrar que ho dominava, va continuar tota la nit parlant en anglès. Era el seu secret.

Un mes més tard, en Manel li va proposar fer un viatge a Àsia. Visitar la Gran Muralla a Xina, passar per Nepal i abans de tornar a Catalunya visitar la seva família a Rússia. Va explicar que a Nepal volia practicar l'escalada i per preparar-se bé va dir que anirien el cap de setmana a la Cerdanya.

Van sortir el dissabte ben d'hora, feia un dia meravellós, i tots dos estaven de bon humor. A mig camí van parar per prendre l'esmorzar en un poble petit i típic i la Natascha va gaudir de l'ambient acollidor i de la gent tan simpàtica, semblava que aquell dia tothom anava d'excursió i que tothom estava content.

Quan van arribar al lloc de destí, en Manel va començar a pujar la muntanya i la Natascha va agafar el cotxe per pujar el més alt possible i llavors faria un passeig i esperaria en Manel fins que arribés.

La Natascha estava asseguda a terra mirant cap avall com en Manel pujava poc a poc. Només li quedaven uns cinquanta metres.

—Manel, tot bé?

—Sí, gairebé he arribat.

—Estàs segur? —Va preguntar la Natascha —Crec que hem de discutir alguns temes.

En Manel no va contestar i va continuar la pujada.

—Saps Manel, ara que ja parlo el català, també sé com demanar un test d'embaràs a la farmàcia.

En Manel es va aturar un instant i va dir:

—Va, Natascha, no digues ximpleries, si prens la píndola anticonceptiva, això és impossible.

—Prenia —va contestar amb un somriure afable.

—I saps, Manel, només d'aprendre català, vaig estudiar les vostres lleis de successió. Els fills, sabent qui és el pare biològic, són els hereus de totes les possessions si no hi ha testament. Ho sabies, Manel?

Natascha va agafar la seva motxilla on havia ficat una capsa amb aranyes, aranyes petites, grans, peludes, negres, grises, hi havia de tot, però el que més destacava era una taràntula enorme.

—Saps quina era la paraula més complicada per a mi, Manel? Aracnofòbia. Saps què vol dir? Por a les aranyes. Ho sabies? Saps que és la fòbia d'animals més estesa? Sort que a mi no m'afecta, he descobert que a mi m'encanten les aranyes i n'he fet una col·lecció, la vols veure? I sabies que la taràntula és una espècie pròpia del Mediterrani? Doncs jo no ho sabia, vaig aprendre coses força interessants?

En Manel va continuar pujant sense dir res, però la seva cara mostrava por. Quan estava a punt d'arribar, la Natascha va estendre el seu braç i li va ensenyar la capsa.

—Vols veure el que hi ha dins de la capsa, Manel?

Va girar la capsa cap avall i les aranyes van caure. Van caure damunt de la cara d'en Manel. La Natascha el va mirar per última vegada i va observar la por en els seus ulls. Ja no li importava. En Manel va obrir la boca per cridar, però una aranya hi va caure dins, semblava que era l'aranya més peluda i més gran, la taràntula.